

● M. Nihat Malkoç

Aşk Risalesi

Hicranın kor ateşi, aşktan payıma düştü
Ben Mecnûn'dan daha çok Leylâ için yas tuttum
Hüzün teraneleri, efkâr çayıma düştü
Gama battı ne varsa, yüreğimden pas tuttum
Susku sözden evlâdır, sükûtu ahit saydım
Ferhat'ın sevdasına külüngü şahit saydım

Derin bir uçurumdur gözlerinin karası
Buz tutmuş gönül köşküm, firkatın ucundayım
Arafta bekliyorum, havf ve reca arası...
Gönlüm bayramı gözler, sevda orucundayım
Şahikası buz tutmuş, kalbim ıssız bir dağdır
Güle seyrangâh olan, bülbüle viran bağdır

Ne oldu, ne değişti; sevdaya tapardın sen
Hasretin çöllerinde gördüğüm serap oldu
Gönül salıncağımın ipini kopardın sen
Hayalinin peşinde bir ömür tûrap oldu
Gözyaşımla suladım sevdanın köklerini
Yüreğimden omzundan indirdim yüklerini

Kalbim işgal altında nice seneden beri
Teskin olmuyor yürek, meyi kesti hancılar
Çektğim acılara şahit tuttum kaderi
Fecir nöbetlerine tanığımdır sancılar
İsterim ki kalbime eli değsin İsa'nın
Kurusun ırmakları endişenin, tasanın...

O kör karanlıklarda hayalimi süsledin
Sevda kelepçesiyle esir oldu her ânım
En zor zamanlarımda umudumu besledin
Senden uzakta geçen asır oldu her ânım
Yetim ve öksüz kaldı senden nice hatıra
Bıraktığın o enkaz sığmaz hiçbir satıra

Aşk korunda sınanan mumdan farkım yok benim
Yüreğim bir yanardağ, lavlar içime akar
Kapında bir gedayım, evim barkım yok benim
Hasretin kor ateşi ciğerlerimi yakar
Gönlümün balonuna sen batırdın dikenini
Görmedim benim kadar gizli cefa çekenini

